

ព្រះរាជក្រម

យើង

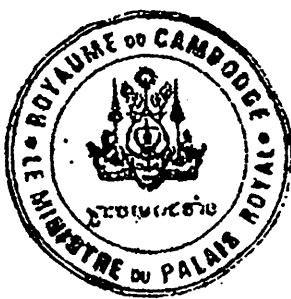
នស/រកម/១១១៧/០១៤

ព្រះអរណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជរដ្ឋបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- បានទ្រង់យល់សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន នាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារធ្វើវិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ ស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចទូលំទូលាយ និងកិច្ចព្រមព្រៀងមួយចំនួនទៀតក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌនេះ រវាងសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍(អាស៊ាន) និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី១២ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៩ នីតិកាលទី៥ ហើយដែលព្រឹទ្ធសភាបានពិនិត្យចប់សព្វគ្រប់លើទម្រង់និងគតិច្បាប់នេះទាំងស្រុងកាលពីថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៧ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី១១ នីតិកាលទី៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅ ៖

**ច្បាប់
ស្តីពី**

**ការអនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារធ្វើវិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
សេដ្ឋកិច្ចទូលំទូលាយ និងកិច្ចព្រមព្រៀងមួយ
ចំនួនទៀតក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌនេះរវាងសមាគម
ប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍(អាស៊ាន) និង
សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន**

មាត្រា ១._

អនុម័តយល់ព្រមលើពិធីសារធ្វើវិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ
សេដ្ឋកិច្ចទូលំទូលាយ និងកិច្ចព្រមព្រៀងមួយចំនួនទៀតក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌនេះរវាង
សមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍(អាស៊ាន) និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ដែលបានចុះហត្ថ
លេខនៅទីក្រុងគូឡូឡាំពួ ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី នាថ្ងៃទី ២១ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ ហើយដែលមាន
អត្ថបទទាំងស្រុងភ្ជាប់មកជាមួយនេះ ។

មាត្រា ២._

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវបន្តរាល់នីតិវិធីដើម្បីអនុវត្តពិធីសារនេះ ។

មាត្រា ៣._

ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

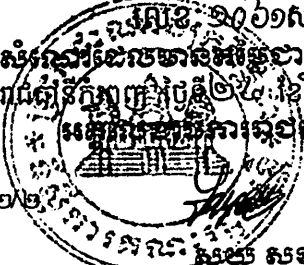
ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំង ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៧

**ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ
នរោត្តម សីហមុនី**

ពស. ១២១១. ១០៤៤

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខា
**នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា**
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
**រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
ហត្ថលេខា
ប៉ាន សូរស័ក្តិ**

ឆ្នាំ២០១៧.០១.២២
សំណុំរចនាប្រកាសនេះត្រូវបានចុះផ្សាយ
រាជកិច្ច ថ្ងៃទី ២២ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៧

ប៉ាន សុខា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ២៧- ស/ប

រាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី ១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៥

សិទ្ធិប្រទាន

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៦ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

រាជរដ្ឋាភិបាល

ប្រទានសិទ្ធិជូនឯកឧត្តម **ស៊ុន ចាន់ថុល** ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម និងជាមេន្ត្រីសេដ្ឋកិច្ចអាស៊ានសម្រាប់កម្ពុជា ដើម្បីចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារដើម្បីធ្វើពិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចទូលំទូលាយ និងកិច្ចព្រមព្រៀងមួយចំនួន រវាងរដ្ឋាភិបាលប្រទេសសមាជិកអាស៊ាន និងរដ្ឋាភិបាលនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន ។

ក្នុងករណី ឯកឧត្តម **ស៊ុន ចាន់ថុល** មានធុរៈដោយថាហេតុ ឯកឧត្តមអាចផ្ទេរសិទ្ធិនេះបាន ។

ដើម្បីជាសក្ខីភាព នាយករដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយមានសិទ្ធិពេញលេញតាមអំណាចច្បាប់ បានចុះហត្ថលេខាខាងក្រោមលើសិទ្ធិប្រទាននេះ ។

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
Kingdom of Cambodia

រាជរដ្ឋាភិបាល
Royal Government

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
Nation Religion King

N° ៩៧- J.F.P

Phnom Penh, November 18. 2015

DELEGATION OF FULL POWERS

- ~ Having seen the Constitution of the Kingdom of Cambodia,
- ~ Having seen the Royal Degree NS/RKT/0913/903 dated 24 September 2013 on the Nomination of the Royal Government of Cambodia,
- ~ Having seen the Royal Degree No. 02/NS/94 dated 20 July 1994 promulgating the Law on the Organization and Functioning of the Council of Ministers,
- ~ Having seen the Royal Kram NS/RKM/0196/16 dated 24 January 1996 promulgating the Law on the Establishment of the Ministry of Commerce,
- ~ Pursuant to the Proposal of the Minister of Commerce.

THE ROYAL GOVERNMENT

Delegates herewith Full Power to H.E. Mr. SUN CHANTHOL, Senior Minister, Minister of Commerce and ASEAN Economic Minister for Cambodia, to sign the Protocol to Amend the Framework Agreement on Comprehensive Economic Co-operation and Certain Agreements thereunder between the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) and the People's Republic of China.

This power includes the power of delegation.

In witness whereof, the undersigned, the Prime Minister of the Kingdom of Cambodia, with Full Powers duly entrusted to him, has signed the Delegation of Full Powers.

Samdech Akka Moha Sena Padei Techo HUN SEN

**ពិធីសារ ធ្វើវិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ
ស្តីពី**

**កិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចទូលំទូលាយ និងកិច្ចព្រមព្រៀងមួយចំនួនទៀតក្រោម
កិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌនេះ
រវាងសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (អាស៊ាន) និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន**

រដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសប្រុយណេដារូសាឡីម ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី សាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី សាធារណរដ្ឋសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា សាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន សាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី ព្រះរាជាណាចក្រថៃ និងសាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ជាប្រទេសសមាជិកនៃសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (បន្ទាប់ពីនេះទៅ ហៅជាមួយថា “បណ្តាប្រទេសសមាជិកអាស៊ាន” ឬ ហៅដោយឡែកថា “ប្រទេសសមាជិកអាស៊ាន”) និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន (បន្ទាប់ពីនេះទៅ ហៅថា “ប្រទេសចិន”) បន្ទាប់ពីនេះទៅ ហៅរួមថា “បណ្តាកាតី” ឬ ហៅដោយឡែកថា “កាតី”។

ដោយរំលឹកឡើងវិញ នូវកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌស្តីពីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចទូលំទូលាយ រវាងសមាគមនៃប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (អាស៊ាន) និងសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន (បន្ទាប់ពីនេះទៅហៅថា “កិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ”) ដែលបានចុះហត្ថលេខា កាលពីថ្ងៃទី៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ នៅរាជធានីភ្នំពេញ ប្រទេសកម្ពុជា។

ដោយរំលឹកឡើងវិញ នូវកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីពាណិជ្ជកម្មទំនិញ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ (បន្ទាប់ពីនេះទៅហៅថា “កិច្ចព្រមព្រៀងទំនិញ”) ដែលបានចុះហត្ថលេខា កាលពីថ្ងៃទី២៩ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៤ នៅទីក្រុងវៀងចន្ទន៍ ប្រទេសឡាវ។

ដោយរំលឹកឡើងវិញ នូវកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីពាណិជ្ជកម្មសេវាកម្ម នៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ (បន្ទាប់ពីនេះទៅហៅថា “កិច្ចព្រមព្រៀងសេវា”) ដែលបានចុះហត្ថលេខា កាលពីថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៧ នៅទីក្រុងសេប៊ូ ប្រទេសហ្វីលីពីន។

ដោយរំលឹកឡើងវិញ នូវកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីវិនិយោគនៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ (បន្ទាប់ពីនេះទៅហៅថា “កិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគ”) ដែលបានចុះហត្ថលេខា កាលពីថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៩ នៅទីក្រុងបាងកក ប្រទេសថៃ។

ដោយរំលឹកឡើងវិញ នូវសេចក្តីថ្លែងការណ៍រួមនៃកិច្ចប្រជុំកំពូលអាស៊ាន-ចិនលើកទី១៦ កាលពីថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ដែលបានកត់សម្គាល់អំពីតួនាទីជាវិជ្ជមាន នៃតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន-ចិន

៤.1

(ACFTA) ក្នុងការដើរតួនាទីជំរុញទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ច និងពាណិជ្ជកម្ម និងស្វាគមន៍គំនិតផ្តួចផ្តើមបង្កើន កម្រិតនៃ ACFTA ដោយធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវលក្ខខណ្ឌទីផ្សារ និងគុណភាពពាណិជ្ជកម្ម នៅក្នុងចំណោម បណ្តាភាគីទាំងអស់ ព្រមទាំងពង្រីកវិសាលភាព និង លទ្ធភាពគ្របដណ្តប់លើកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌនេះ។

ដោយប្រាថ្នា ចង់ធ្វើឱ្យ ACFTA មានភាពប្រសើរឡើង ដើម្បីឆ្លើយតបឱ្យបានកាន់តែល្អជាងមុនទៅនឹង ការវិវត្តន៍មូលនិធិសេដ្ឋកិច្ចសកល តាមរយៈការបញ្ជាក់សារជាថ្មីនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត និងធ្វើឱ្យការភ្ជាប់សេដ្ឋកិច្ច រវាងអាស៊ាន និងចិនកាន់តែមានភាពស៊ីជម្រៅ តាមរយៈការបន្តធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្មទំនិញ និង ពាណិជ្ជកម្មសេវា វិធានប្រកាសដើមទំនិញ ដែលជួយសម្រួលដល់ពាណិជ្ជកម្មបន្ថែមទៀត នីតិវិធីគយ និងវិធាន ការសម្រួលពាណិជ្ជកម្មប្រសើរជាងមុន ការធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្មការវិនិយោគ កិច្ចការពារ ការជំរុញ និងការ សម្រួលការវិនិយោគដែលប្រសើរជាងមុន កិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស ដែលល្អប្រសើរ។

ដោយឡែកទៀត ការបង្កើនកម្រិតនៃ ACFTA នឹងរួមចំណែកដល់ការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវភាព ស៊ីជម្រៅ និងការពង្រីកវិសាលភាពនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការ និងលើកកម្ពស់ពាណិជ្ជកម្ម សេវាកម្ម និងការ វិនិយោគ ក្នុងចំណោមបណ្តាភាគីទាំងអស់។

បានព្រមព្រៀងដូចខាងក្រោម៖

ជំពូក ១

ការធ្វើវិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មទំនិញ

ផ្នែក កៈ វិធានប្រកាសដើមទំនិញ

ឧបសម្ព័ន្ធ៣ ស្តីពីវិធានប្រកាសដើមទំនិញនៃកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មទំនិញ នឹងត្រូវដាក់ជំនួសដោយ ឧបសម្ព័ន្ធ១ នៃពិធីសារនេះ។

ផ្នែក ខៈ នីតិវិធីគយ និងកិច្ចសម្រួលពាណិជ្ជកម្ម (CPTF)

ផ្នែកស្តីពីនីតិវិធីគយ និងកិច្ចសម្រួលពាណិជ្ជកម្មនេះ នឹងត្រូវដាក់បញ្ចូលក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មទំនិញ៖

មាត្រា ១

គោលបំណង

គោលបំណងនៃផ្នែកនេះគឺ៖

- ក. ធានាឱ្យបាននូវភាពអាចព្យាករបាន សង្គតិភាព និងតម្លាភាពនៃការអនុវត្តច្បាប់គយនៃបណ្តាកាតី
- ខ. លើកកម្ពស់ប្រសិទ្ធភាព ការសន្សំសំចៃផ្នែករដ្ឋបាលនៃនីតិវិធីគយ និងការបញ្ចេញទំនិញរហ័ស
- គ. ធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួល និងសុខដុមនីយកម្មនីតិវិធីគយតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន និង
- ឃ. ជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងរដ្ឋបាលគយនៃបណ្តាកាតីទាំងអស់។

មាត្រា ២

វិសាលភាព

យោងទៅតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិរបស់បណ្តាកាតី ផ្នែកនេះអនុវត្តចំពោះនីតិវិធីគយសម្រាប់ទំនិញដែលត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ និងចរាចរ តាមមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូននៅក្នុងចំណោមបណ្តាកាតី។

មាត្រា ៣

និយមន័យ

គោលបំណងនៃផ្នែកនេះគឺ៖

រដ្ឋបាលគយ មានន័យថា៖

- ក. ចំពោះចិន អគ្គរដ្ឋបាលគយនៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន និង
- ខ. ចំពោះអាស៊ាន រដ្ឋបាលគយនៃប្រទេសជាសមាជិកនីមួយៗ និង/ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច^១ ដែលទទួលខុសត្រូវអាស្រ័យការកំណត់ដោយច្បាប់នៃភាគីនោះ ដើម្បីគ្រប់គ្រងលើច្បាប់គយ។

ច្បាប់គយ មានន័យថា ច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំចូល នាំចេញ ចរាចរ ឬការស្តុកទំនិញ ការគ្រប់គ្រង និងការអនុវត្ត ដែលជាបន្ទុករបស់រដ្ឋបាលគយ និងបទប្បញ្ញត្តិនានាដែលបង្កើតឡើងដោយរដ្ឋបាលគយក្រោមអំណាចនៃរដ្ឋបាលគយនោះ។

^១ បញ្ជីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និងការកែប្រែណាមួយនាពេលអនាគត គួរជូនដំណឹងទៅបណ្តាកាតីអោយបានទាន់ពេល

នីតិវិធីគយ សំដៅដល់ប្រព្រឹត្តិកម្មដែលអនុវត្តដោយរដ្ឋបាលគយនៃភាគីទៅលើទំនិញនិងមធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ដែលជាកម្មវត្ថុនៃច្បាប់គយរបស់ភាគីនោះ។

កិច្ចព្រមព្រៀងកំណត់តម្លៃពន្ធគយ សំដៅដល់កិច្ចព្រមព្រៀងក្នុងការអនុវត្តមាត្រា៧ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងទូទៅស្តី ពីអត្រាពន្ធ និងពាណិជ្ជកម្ម ឆ្នាំ១៩៩៤ (General Agreement on Tariff and Trade 1994) ដែលមានក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ ១ក នៃកិច្ចព្រមព្រៀងអង្គការពាណិជ្ជកម្មពិភពលោក។

មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន សំដៅទៅលើប្រភេទនៃផលយាន យានយន្ត អាកាសយាន និងសត្វពាហនៈដែលដឹក ជញ្ជូនទាំងឡាយណាដែលចូលទៅ ឬចាកចេញពីដែនដីនៃភាគីជាអ្នកដឹកជញ្ជូនទំនិញ ឬវត្ថុផ្សេងៗដែលអាច អនុវត្តបានក្រោមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិនៅក្នុងស្រុករបស់ភាគីនីមួយៗ។

មាត្រា ៤

កិច្ចសម្រួល

១. ភាគីនីមួយៗត្រូវធានាឱ្យបានថានីតិវិធីគយ និងការអនុវត្តរបស់ខ្លួនអាចព្យាករបាន មានសង្គតិភាព មានតម្លាភាព និងមានភាពសម្រួលដល់ពាណិជ្ជកម្ម រួមបញ្ចូលទាំងការបញ្ចេញទំនិញហ័ស។
២. នីតិវិធីគយរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវអនុលោមតាមលិខិតុបករណ៍ពាក់ព័ន្ធនឹងពាណិជ្ជកម្ម និងតាមការអនុវត្ត ដែលផ្តល់អនុសាសន៍ដោយអង្គការគយពិភពលោក ដែលភាគីនោះជាភាគីហត្ថលេខី តាមលទ្ធភាព ដែលអាចធ្វើទៅបាន និងក្នុងកម្រិតដែលអនុញ្ញាតដោយច្បាប់គយ។
៣. រដ្ឋបាលគយនៃភាគីនីមួយៗ ត្រូវត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនូវនីតិវិធីគយរបស់ខ្លួនដើម្បីសម្រួលពាណិជ្ជកម្ម។
៤. ការត្រួតពិនិត្យរបស់គយ ត្រូវបានកម្រិតត្រឹមត្រូវដែលចាំបាច់ដើម្បីធានាឱ្យស្របតាមច្បាប់គយ របស់សាមីភាគី។

មាត្រា ៥

កិច្ចសហប្រតិបត្តិការគយ

ក្នុងកម្រិតដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុករបស់ខ្លួន រដ្ឋបាលគយនៃភាគីនីមួយៗ ត្រូវសហការជាមួយនឹងរដ្ឋបាលគយរបស់ភាគីដទៃទៀតទៅតាមការចាំបាច់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង៖

- ក. ការអនុវត្ត និងដំណើរការក្នុងដំណាក់កាល៖
- ខ. បញ្ហាផ្សេងៗ ដូចដែលបណ្តាភាគីកំណត់រួមគ្នា។

មាត្រា ៦

ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធស្វ័យប្រវត្តិកម្ម

១. រដ្ឋបាលគយនៃភាគីនីមួយៗ ត្រូវខិតខំបង្កើតឱ្យមានប្រព័ន្ធស្វ័យប្រវត្តិកម្មរបស់ខ្លួនមួយដែលអាចទ្រទ្រង់បាននូវប្រតិបត្តិការគយតាមអេឡិចត្រូនិច តាមតែអាចអនុវត្តទៅបាន ។
២. ក្នុងការអនុវត្តគំនិតផ្តួចផ្តើម រដ្ឋបាលគយរបស់ភាគីនីមួយៗ ត្រូវរៀបចំស្តង់ដារដែលពាក់ព័ន្ធ និងការអនុវត្តល្អបំផុតដែលជាអនុសាសន៍អង្គការគយពិភពលោក ដោយពិនិត្យពិចារណាតាមកម្រិតហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងសមត្ថភាពដែលអាចធ្វើទៅបានរបស់ភាគីនីមួយៗ។

មាត្រា ៧

ការកំណត់តម្លៃពន្ធគយ

បណ្តាភាគីត្រូវអនុវត្តមាត្រា៧ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងទូទៅស្តីពីពន្ធគយ និងពាណិជ្ជកម្ម (GATT) ឆ្នាំ១៩៩៤ និងកិច្ចព្រមព្រៀងលើការកំណត់តម្លៃពន្ធគយចំពោះទំនិញដែលត្រូវបានជួញដូរក្នុងចំណោមបណ្តាភាគី។

មាត្រា ៨

ចំណាត់ថ្នាក់ទំនិញ

បណ្តាភាគីត្រូវអនុវត្តនូវអនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីប្រព័ន្ធសុខដុមនីយកម្មលេខកូដ និងបរិយាយចំណាត់ថ្នាក់ទំនិញ (International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System) ចំពោះទំនិញដែលត្រូវបានជួញដូរក្នុងចំណោមបណ្តាភាគី។

មាត្រា ៩

ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

១. បណ្តាភាគីត្រូវប្រើប្រាស់ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ដើម្បីកំណត់វិធានការក្នុងការត្រួតពិនិត្យក្នុងគោលដៅដើម្បីសម្រួលពាណិជ្ជកម្មស្របច្បាប់ និងពន្លឿនការបញ្ចេញទំនិញពីគយឱ្យបានឆាប់រហ័ស។
២. រដ្ឋបាលគយនៃភាគីនីមួយៗ ត្រូវត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំនូវសកម្មភាព និងប្រសិទ្ធភាពនៃប្រព័ន្ធនេះ ក្នុងការអនុវត្តការគ្រប់គ្រងហានិភ័យចំពោះការត្រួតពិនិត្យគយ។

មាត្រា ១០

វិធានកំណត់មុន

១. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវផ្តល់នូវវិធានកំណត់មុនពាក់ព័ន្ធចំពោះចំណាត់ថ្នាក់ទំនិញ និងប្រភពដើមទំនិញជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ តាមរយៈរដ្ឋបាលគយ ទៅតាមកម្រិតអនុលោមតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុក លើការស្នើសុំរបស់បុគ្គលនោះដូចដែលបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ៣(ក)។
២. បន្ថែមទៅលើកថាខណ្ឌទី១ បណ្តាភាគីត្រូវបានលើកទឹកចិត្តក្នុងការផ្តល់វិធានកំណត់មុន ស្តីពីវិធីសាស្ត្រ និងលក្ខខណ្ឌសមស្រប និងរបៀបប្រើប្រាស់ ដើម្បីកំណត់តម្លៃពន្ធគយទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង។
៣. យោងតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុក ភាគីនីមួយៗត្រូវប្រើ ឬរក្សានូវនីតិវិធីសម្រាប់វិធានកំណត់មុនដែលត្រូវ៖
 - (ក) អនុញ្ញាតឱ្យអ្នកនាំចូល អ្នកនាំចេញ ឬ ផលិតករ ដែលត្រូវបានផ្តល់សិទ្ធិដោយភាគី ស្នើសុំវិធានកំណត់មុន មុនពេលនាំចូលទំនិញដែលជាកម្មវត្ថុនៃការស្នើសុំ
 - (ខ) តម្រូវឱ្យអ្នកស្នើសុំវិធានកំណត់មុន ផ្តល់នូវការបរិយាយលម្អិតនៃមុខទំនិញ និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ដែលចាំបាច់ដើម្បីធានាដល់ការចេញវិធានកំណត់មុន។
 - (គ) អនុញ្ញាតឱ្យរដ្ឋបាលគយ ស្នើឱ្យអ្នកស្នើសុំផ្តល់នូវព័ត៌មានបន្ថែម ក្នុងកំឡុងពេលជាក់លាក់មួយនៅចន្លោះពេលនៃដំណាក់កាលនៃការវាយតម្លៃពាក្យស្នើសុំវិធានកំណត់មុន។
 - (ឃ) កំណត់ឱ្យផ្តល់វិធានកំណត់មុនណាក៏ដោយ ត្រូវផ្អែកលើស្ថានភាពជាក់ស្តែង និងកាលៈទេសៈដែលផ្តល់ឱ្យដោយអ្នកស្នើសុំ និងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ដែលជាកម្មវត្ថុសម្រាប់អ្នកចេញសេចក្តីសម្រេច និង
 - (ង) កំណត់ឱ្យផ្តល់វិធានកំណត់មុនជូនដល់អ្នកស្នើសុំ ឱ្យបានឆាប់រហ័ស នៅពេលដែលទទួលបានព័ត៌មានចាំបាច់គ្រប់គ្រាន់ទាំងអស់រួចហើយ។
៤. ភាគីអាចបដិសេធសំណើស្នើសុំធ្វើវិធានកំណត់មុន នៅពេលដែលសំណើសុំព័ត៌មានបន្ថែមមិនអាចផ្តល់ជូន ក្នុងកំឡុងពេលជាក់លាក់មួយ យោងទៅតាមកថាខណ្ឌ ៣(គ) នៃមាត្រានេះ
៥. យោងទៅលើកថាខណ្ឌទី១ និងទី៦ ភាគីនីមួយៗត្រូវអនុវត្តវិធានកំណត់មុនចំពោះការនាំចូលទំនិញទាំងអស់ ដែលបានបរិយាយនៅក្នុងវិធានកំណត់មុននោះ ក្នុងរយៈពេល៣ឆ្នាំ គិតចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចេញវិធានកំណត់មុន ឬរយៈពេលផ្សេងពីនេះ អាស្រ័យទៅតាមច្បាប់ និងបទបញ្ញត្តិក្នុងស្រុក

៦. ភាគីអាចកែតម្រូវ ឬលុបចោលវិធានកំណត់មុនបាន ៖
- (ក) ដោយសេចក្តីសម្រេចវិធានកំណត់មុននោះមានមូលដ្ឋានលើកំហុសឆ្គងនៃអង្គហេតុ ឬអង្គច្បាប់ ឬព័ត៌មានដែលមិនត្រឹមត្រូវ ឬមិនជាក់លាក់ ។
 - (ខ) ប្រសិនបើមានការផ្លាស់ប្តូរនៅក្នុងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុក ដែលមានជាប់ទាក់ទងជាមួយ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះ ឬ
 - (គ) ប្រសិនបើមានការផ្លាស់ប្តូរ ក្នុងធាតុផ្សំអង្គហេតុ ឬកាលៈទេសៈដែលវិធានកំណត់មុនមានមូលដ្ឋានលើ។
៧. ភាគីនីមួយៗអាចចេញផ្សាយវិធានកំណត់មុនរបស់ខ្លួន ដោយយោងទៅលើតម្រូវការការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ នៃច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុករបស់ភាគីនោះ។
៨. រដ្ឋបាលគយអាចវាយតម្លៃភាពជាក់ស្តែង និងកាលៈទេសៈនៃការនាំចូល ដែលមានសង្គតិភាពជាមួយ នឹងភាពជាក់ស្តែង និងកាលៈទេសៈដរាបណាអ្នកនាំចូលធានាថា ប្រព្រឹត្តកម្មទៅលើទំនិញនាំចូលត្រូវ បានគ្របដណ្តប់ដោយវិធានកំណត់មុននោះ។

មាត្រា ១១

ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ និងការសុំឱ្យវិនិច្ឆ័យសារជាថ្មី

១. យោងទៅតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុក ភាគីនីមួយៗចាំបាច់ត្រូវស្នើការត្រួតពិនិត្យរដ្ឋបាល លើ សេចក្តីសម្រេច អ្នកនាំចូល អ្នកនាំចេញ ឬ បុគ្គលផ្សេងទៀត ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងវិធានការរដ្ឋបាល ការកំណត់ ឬ សេចក្តីសម្រេច ត្រូវទទួលបាននូវ៖
- ក) ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនៃផ្នែករដ្ឋបាលលើការកំណត់នានាសម្រេចដោយរដ្ឋបាលគយ ក្នុងកម្រិតមួយ ដែលឯករាជ្យពីមន្ត្រី ឬការិយាល័យទទួលបន្ទុកសេចក្តីសម្រេច ដែលស្ថិតក្រោមការស្នើសុំពិនិត្យ ឡើងវិញនោះ។ កម្រិតនៃការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនៃរដ្ឋបាលអាចរួមបញ្ចូលនូវអាជ្ញាធរ ដែលគ្រប់គ្រង រដ្ឋបាលគយ ដោយផ្អែកទៅលើបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុក។
 - ខ) ស្នើត្រួតពិនិត្យឡើងវិញដោយស្ថាប័នតុលាការលើសេចក្តីសម្រេចផ្នែករដ្ឋបាល យោងទៅតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុក
២. សេចក្តីសម្រេចលើការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ និង/ឬ ការសុំឱ្យវិនិច្ឆ័យសារជាថ្មីត្រូវផ្តល់ជូនទៅអ្នកដាក់ ពាក្យបណ្តឹង ដោយផ្អែកទៅតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុករបស់បណ្តាភាគី ហើយហេតុផលនៃការ ចេញសេចក្តីសម្រេចនេះនឹងត្រូវធ្វើឡើងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

មាត្រា ១២

ការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញនៃនីតិវិធីគយ

នៅក្រោមយន្តការនៃគណៈកម្មាធិការចម្រុះតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន-ចិន ភាគីនីមួយៗចាំបាច់ត្រូវត្រួតពិនិត្យដោយសាមយិកនូវការអនុវត្តជំពូកនៃនីតិវិធីគយ និងកិច្ចសម្រួលពាណិជ្ជកម្មជាមួយទស្សនវិស័យក្នុងការបន្តការធ្វើឱ្យមានភាពងាយស្រួល និងសុខដុមនីយកម្មនៃនីតិវិធីគយ តាមកម្រិតដែលអាចធ្វើទៅបាន និងការបង្កើតកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមានផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក (mutually beneficial arrangements) ដើម្បីសម្រួលពាណិជ្ជកម្មរវាងបណ្តាភាគីទាំងអស់។ អនុគណៈកម្មាធិការស្តីពីនីតិវិធីគយ និងកិច្ចសម្រួលពាណិជ្ជកម្មអាចត្រូវបានបង្កើតឡើង និងកោះប្រជុំតាមការចាំបាច់។

មាត្រា ១៣

ការបោះពុម្ពផ្សាយ និងកន្លែងសាកសួរព័ត៌មាន

- ១. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវផ្សព្វផ្សាយតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណែត និង/ឬ នៅក្នុងទម្រង់នៃការបោះពុម្ពនូវច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិ និងនីតិវិធីរដ្ឋបាលគយនានា ដែលត្រូវបានអនុវត្ត ឬពង្រឹងដោយរដ្ឋបាលគយរបស់ភាគីនីមួយៗ លើកលែងតែនីតិវិធីអនុវត្តច្បាប់និង សេចក្តីណែនាំការអនុវត្តផ្ទៃក្នុងផ្សេងទៀត
- ២. ភាគីនីមួយៗ ត្រូវជ្រើសតាំងកន្លែងទំនាក់ទំនងមួយ ឬច្រើនដើម្បីដោះស្រាយតម្រូវការពីបុគ្គលពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការគយ និងត្រូវដាក់បង្ហាញនៅក្នុងអ៊ីនធឺណែត និង/ឬ បោះពុម្ពផ្សាយនូវព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនីតិវិធីសម្រាប់ដំណើរការទំនាក់ទំនងស្នើសុំព័ត៌មាននេះ។

មាត្រា ១៤

ការពិគ្រោះយោបល់

- ១. រដ្ឋបាលគយនៃបណ្តាភាគី ត្រូវលើកទឹកចិត្តដល់ការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយគ្នា នូវរាល់បញ្ហានានាដែលទាក់ទងទៅនឹងការធ្វើពាណិជ្ជកម្មទំនិញដែលបណ្តាលពីដំណើរការ ឬការអនុវត្តនៃជំពូកនេះ។
- ២. ការពិគ្រោះយោបល់នេះ ត្រូវធ្វើឡើងតាមរយៈមន្ត្រីទំនាក់ទំនងបង្គោលនៃរដ្ឋបាលគយដែលពាក់ព័ន្ធ។
- ៣. ភាគីនីមួយៗត្រូវផ្តល់ព័ត៌មាន របស់មន្ត្រីទំនាក់ទំនងបង្គោលនៃរដ្ឋបាលគយ និងផ្តល់ដំណឹងពីការធ្វើវិសោធនកម្មណាមួយ ទៅដល់ភាគីដទៃទៀតឱ្យបានឆាប់រហ័ស ។

មាត្រា ១៥

ឯកសារមុនទំនិញមកដល់

រដ្ឋបាលគយនៃគូភាគីត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងបង្កើតបទប្បញ្ញត្តិស្តីពី កន្លែងរក្សាទុកទំនិញ និងការចុះឈ្មោះ ឬការត្រួតពិនិត្យការប្រកាសទំនិញ និងឯកសារគាំទ្រនានា មុនពេលទំនិញមកដល់។

មាត្រា ១៦

ប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចស្របច្បាប់

១. រដ្ឋបាលគយនៃបណ្តាភាគីត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងបង្កើតកម្មវិធីប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចស្របច្បាប់ (AEO) ដើម្បីជំរុញការអនុលោមតាមច្បាប់ និងប្រសិទ្ធភាពនៃការត្រួតពិនិត្យគយ។
២. រដ្ឋបាលគយនៃបណ្តាភាគីត្រូវខិតខំប្រឹងប្រែងធ្វើការដើម្បីឈានទៅការចុះកិច្ចព្រមព្រៀងទទួលស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមកនូវប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចស្របច្បាប់ (mutual recognition of AEO)។

មាត្រា ១៧

ការទូទាត់ឡើងវិញ ការសងត្រឡប់វិញ និងនិមុត្តធានា

១. សេចក្តីសម្រេចលើការទាមទារការទូទាត់ឡើងវិញនឹងត្រូវបានធ្វើឡើង និងត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅបុគ្គលពាក់ព័ន្ធ ដោយគ្មានការពន្យារពេល ហើយការសងប្រាក់ពន្ធដែលបង់លើសត្រូវធ្វើឡើងឱ្យបានឆាប់ បន្ទាប់ពីមានការបញ្ជាក់ពីការទាមទារដោយត្រឹមត្រូវ
២. ការសងត្រឡប់វិញ ត្រូវផ្តល់ជូនវិញយ៉ាងឆាប់រហ័សបន្ទាប់ពីមានការបញ្ជាក់ពីការទាមទារដោយត្រឹមត្រូវ
៣. និមុត្តធានាត្រូវបានផ្តល់ជូន និងត្រូវធ្វើឡើងឱ្យឆាប់រហ័សបន្ទាប់ពីរដ្ឋបាលគយបញ្ជាក់ថា កាតព្វកិច្ចនានាដែលតម្រូវក្រោមច្បាប់និមុត្តធានាត្រូវបានបំពេញដោយត្រឹមត្រូវ។

មាត្រា ១៨

សវនកម្មក្រោយពេលបញ្ចេញទំនិញពីគយ

រដ្ឋបាលគយនៃបណ្តាភាគីត្រូវបង្កើត និងដំណើរការនូវសវនកម្មក្រោយពេលបញ្ចេញទំនិញពីគយ (PCA) សម្រាប់ការបញ្ចេញទំនិញរហ័ស និងបង្កើនការត្រួតពិនិត្យគយឱ្យកាន់តែប្រសើរ។

មាត្រា ១៩

ប្រវេសន៍ភាសិក

អនុលោមទៅតាមច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុក រដ្ឋបាលគយនៃបណ្តាភាគីត្រូវសម្រួលដល់ការធ្វើចរាចរនៃ ទំនិញ ក្រោមរបបប្រវេសន៍ភាសិក ទៅតាមកម្រិតដែលអាចធ្វើទៅបាន។

មាត្រា ២០

ការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈ

១. គ្មានចំណុចណាមួយក្នុងដំណាក់កាលនេះអាចត្រូវបានបកស្រាយ ដើម្បីទាមទារឱ្យភាគីណាមួយបញ្ចេញនូវ ព័ត៌មានសម្ងាត់ដែល៖
 - ក. ផ្ទុយទៅនឹងផលប្រយោជន៍សាធារណៈកំណត់ដោយច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុកនៃភាគីនោះ
 - ខ. ផ្ទុយទៅនឹងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុកណាមួយរបស់ភាគីនោះដែលអាចរួមមានច្បាប់ការពារ ភាពសម្ងាត់ផ្ទាល់ខ្លួន កីកិច្ចការហិរញ្ញវត្ថុ និងគណនីរបស់អតិថិជនណាមួយនៃស្ថាប័នហិរញ្ញវត្ថុ
 - គ. រាំងស្ទះដល់ការអនុវត្តច្បាប់ ឬ
 - ឃ. បង្កើតភាពលម្អៀងនៃផលប្រយោជន៍ពាណិជ្ជកម្ម ដែលអាចរួមមានជំហរប្រកួតប្រជែងរបស់សហគ្រាស សាធារណៈ ឬឯកជនណាមួយ
២. ក្នុងករណីដែលភាគីណាមួយ ផ្តល់ព័ត៌មានដល់ភាគីណាមួយទៀតស្របតាមដំណាក់កាលនេះ ហើយភាគីដែល ផ្តល់ព័ត៌មាននោះកំណត់ថាព័ត៌មាននោះជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ភាគីទទួលបានព័ត៌មានត្រូវរក្សាភាពសម្ងាត់នេះ ឱ្យបាន ហើយប្រើប្រាស់ព័ត៌មាននោះសម្រាប់តែគោលបំណងដូចបានកំណត់ដោយភាគីផ្តល់ឱ្យ និងមិន ទម្លាយព័ត៌មាននោះដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីភាគីផ្តល់ព័ត៌មានឱ្យនោះឡើយ។

ជំពូកទី ២

វិសោធនកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីពាណិជ្ជកម្មសេវា

១. អនុលោមទៅតាមកថាខណ្ឌ៣ នៃមាត្រា២៣ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្មសេវា (Tis) កញ្ចប់ទី៣ នៃការប្តេជ្ញាបើកចំហជាក់លាក់របស់ភាគីនីមួយៗ ដែលនឹងក្លាយជាផ្នែកមួយនៃកិច្ចព្រមព្រៀងសេវា ត្រូវ បានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ២ នៃពិធីសារនេះ។

២. ឧបសម្ព័ន្ធ២ នឹងត្រូវអនុវត្តចំពោះបណ្តាភាគីដែលបានដាក់ការប្តេជ្ញាបើកសេវារបស់ពួកគេរៀងៗខ្លួន ជូនទៅឱ្យទៅអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន។

ជំពូកទី៣

ការធ្វើវិនិយោគកម្មកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគ

មាត្រា ១

ការចំរុញផ្នែកវិនិយោគ

មាត្រា ២០ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគ ត្រូវបានជំនួសដោយ៖

១. ភាគីនីមួយៗត្រូវធ្វើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការបន្ថែមទៀតក្នុងការជំរុញ និងបង្កើនសកម្មភាពវិនិយោគដោយឈរលើមូលដ្ឋានកិច្ចព្រមព្រៀង ឬការរៀបចំដែលមានស្រាប់សម្រាប់កិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ចដើម្បីពង្រឹងទំនាក់ទំនងសេដ្ឋកិច្ចក្នុងចំណោមបណ្តាភាគី។
២. បណ្តាភាគីនីមួយៗត្រូវលើកទឹកចិត្ត និងបង្កើនលក្ខខណ្ឌដ៏អំណោយផលសម្រាប់អ្នកវិនិយោគ និងការវិនិយោគរបស់ពួកគេ ដើម្បីជាផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក។
៣. បណ្តាភាគី ត្រូវធ្វើកិច្ចសហប្រតិបត្តិការក្នុងការជំរុញ និងបង្កើនការយល់ដឹងឱ្យកាន់តែប្រសើរនៃបណ្តាភាគី ដូចជាតំបន់វិនិយោគ តាមរយៈមធ្យោបាយណាមួយដូចខាងក្រោម៖
 - ក. ដោយបង្កើនការវិនិយោគក្នុងចំណោមបណ្តាភាគី
 - ខ. ដោយរៀបចំសកម្មភាពជំរុញវិនិយោគ រួមមានព្រឹត្តិការណ៍ផ្តល់អាជីវកម្មនានា
 - គ. ដោយបង្កើនការបំពេញបន្ថែមនូវវិស័យឧស្សាហកម្ម និងបណ្តាញផលិតកម្ម
 - ឃ. ដោយរៀបចំ និងគាំទ្រដល់ការរៀបចំសន្និសីទ និងសិក្ខាសាលាស្តីពីឱកាសវិនិយោគនានា និងអំពីច្បាប់ បទប្បញ្ញត្តិ និងគោលនយោបាយវិនិយោគ និង
 - ង. ដោយធ្វើការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មានអំពីបញ្ហាផ្សេងៗដែលជាតួអ្នកទៅវិញទៅមក ទាក់ទងនឹងការជំរុញ និងការសម្រួលវិនិយោគ។

មាត្រា ២

កិច្ចសម្រួលវិនិយោគ

មាត្រា ២១ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងវិនិយោគ ត្រូវបានដាក់ជំនួសដោយ៖

១. ភាគីនីមួយៗ គួរខិតខំបង្កើតលក្ខខណ្ឌស្ថេរភាព អំណោយផល និងតម្លាភាពបន្ថែមទៀត ដើម្បីលើកទឹកចិត្តដល់ការវិនិយោគអោយកាន់តែច្រើនពីអ្នកវិនិយោគនៃភាគីម្ខាងទៀតនៅក្នុងដែនដីរបស់ខ្លួន ។
២. យោងទៅតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិរបស់បណ្តាភាគី បណ្តាភាគីត្រូវសហការគ្នាដើម្បីសម្រួលដល់វិនិយោគនានារវាងបណ្តាភាគី តាមរយៈ ភាគីចរចាដទៃទៀត៖
 - ក. ដោយបង្កើតបរិយាកាសដែលចង់បានសម្រាប់គ្រប់គ្រងបែបបទនៃការវិនិយោគ
 - ខ. ដោយធ្វើឱ្យមាននីតិវិធីសាមញ្ញសម្រាប់ការអនុវត្ត និងការអនុម័តការវិនិយោគ
 - គ. ដោយជំរុញការផ្សព្វផ្សាយអំពីព័ត៌មានស្តីពីការវិនិយោគរួមមាន ច្បាប់ វិធាន បទប្បញ្ញត្តិគោលនយោបាយ និងនីតិវិធីនៃការវិនិយោគ និង
 - ឃ. ដោយប្រើប្រាស់ភ្នាក់ងារជំរុញការវិនិយោគដែលមានស្រាប់ ឬ ដោយបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលវិនិយោគច្រកចេញចូលតែមួយ ឬ យន្តការប្រហាក់ប្រហែលនៅក្នុងដែនដីនៃភាគីនីមួយៗជាម្ចាស់ផ្ទះតាមការចាំបាច់នឹងសមស្រប ដើម្បីផ្តល់សេវាជំនួយ និងសេវាប្រឹក្សាយោបល់ដល់វិស័យពាណិជ្ជកម្មរួមទាំងការសម្រួលនៃការធ្វើអាជ្ញាប័ណ្ណ និងលិខិតអនុញ្ញាតទាំងឡាយ។

ជំពូក ៤

ការធ្វើវិសោធនកម្មបទប្បញ្ញត្តិសាធារណៈនៃកិច្ចសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេសក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ

មាត្រា ២(ឆ), ៧ និង ៨(៤) នៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌត្រូវលុបចោល ។ មាត្រា ៧ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌមានខាងក្រោម៖

មាត្រា ៧ (១)

គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន

១. បណ្តាភាគីត្រូវអនុវត្តសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស ពីការទទួលបាននូវផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមកពីវិស័យពាណិជ្ជកម្ម និងវិនិយោគនៅក្នុងចំណោមភាគីទាំងអស់ ក្នុងបំណងជំរុញសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច ស្របទៅតាមកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ។

២. ផ្អែកតាមធនធានដែលអាចរកបាន និងស្របទៅតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិនានារបស់ភាគីនីមួយៗ បណ្តាភាគីត្រូវខិតខំសម្រួលសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេសនៅក្នុងចំណោមបណ្តាភាគី។ បណ្តាភាគីត្រូវស្វែងរកមធ្យោបាយ ដើម្បីពង្រីកសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេសលើវិស័យ ដែលមានផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក បូករួមទាំងអនុសាសន៍ ដើម្បីបង្កើនសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេសដែលមានស្រាប់ ព្រមទាំងអភិវឌ្ឍគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីៗ។
៣. បណ្តាភាគីយល់ព្រមអនុវត្តកម្មវិធីកសាងសមត្ថភាពនិងជំនួយបច្ចេកទេស ជាពិសេសលើគម្រោងដែល បង្ហាញពីការចាំបាច់ជាក់លាក់ និងតម្រូវការដែលស្របទៅតាមវិស័យអាទិភាពនានា នៃសហប្រតិបត្តិការ សេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស នៅក្រោមតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន-ចិន។ ការពិចារណាពិសេសនឹងត្រូវ ផ្តល់ទៅឱ្យប្រទេសកម្ពុជា ឡាវ មីយ៉ាន់ម៉ា និងវៀតណាម ទាក់ទងនឹងការចូលរួមនៅក្នុងគម្រោង ទាំងនេះ និងគម្រោងនានា ដែលបានស្នើឡើង។

មាត្រា ៧ (២)

វិស័យនានា នៃសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស

១. ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការទទួលបានផលប្រយោជន៍ទៅវិញទៅមក បណ្តាភាគីត្រូវស្វែងរក និងអនុវត្ត សកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច ដែលមាននៅក្នុងវិស័យដូចតទៅ៖
- (ក) បញ្ហានានាទាក់ទងនឹងពាណិជ្ជកម្ម
 - (ខ) កសិកម្ម ជលផល រុក្ខា និងផលិតផលព្រៃឈើ
 - (គ) ព័ត៌មាន និងបច្ចេកវិទ្យាទូរគមនាគមន៍
 - (ឃ) ការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្ស
 - (ង) វិនិយោគ
 - (ច) ពាណិជ្ជកម្មសេវាកម្ម
 - (ឆ) ទេសចរណ៍
 - (ជ) សហប្រតិបត្តិការឧស្សាហកម្ម
 - (ឈ) គមនាគមន៍
 - (ញ) កម្មសិទ្ធិបញ្ញា
 - (ដ) សហគ្រាសខ្នាតតូច និងមធ្យម
 - (ប) បរិស្ថាន និង
 - (ខ) វិស័យផ្សេងៗទៀតដែលទាក់ទងទៅនឹងសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស ដែលបាន ឯកភាពគ្នាដោយភាគីទាំងអស់។

២. បណ្តាភាគី បានឯកភាពផ្តោតលើសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស ដើម្បីគាំទ្រក្រុមការងារ ផ្សេងៗទៀតដែលស្ថិតនៅក្រោមគណៈកម្មាធិការរួមតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន-ចិន ក្នុងការប្រើប្រាស់ កិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ និងកិច្ចព្រមព្រៀងនានានៅក្រោមកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌឱ្យបានកាន់តែល្អ ប្រសើរឡើង។

មាត្រា ៧ (៣)

ពាណិជ្ជកម្មអេឡិចត្រូនិច (E-commerce)

១. បណ្តាភាគីបានទទួលស្គាល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ច និងឱកាសដែលពាណិជ្ជកម្មអេឡិចត្រូនិចបានផ្តល់ឱ្យ និង សារៈសំខាន់នៃការលើកកម្ពស់ការប្រើប្រាស់ និងការអភិវឌ្ឍ។
២. បណ្តាភាគីបានយល់ព្រមចែករំលែកព័ត៌មាន ជំនាញការ និងដំណើរការសន្ទនា លើបញ្ហាទាក់ទងទៅ នឹងពាណិជ្ជកម្មអេឡិចត្រូនិច បូករួមបញ្ចូលទាំងច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិនានា វិធាននិងស្តង់ដារ និងការ អនុវត្តឱ្យបានល្អប្រសើរ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីបង្កើតបរិស្ថានដ៏អនុគ្រោះសម្រាប់អភិវឌ្ឍពាណិជ្ជកម្ម អេឡិចត្រូនិច។
៣. ភាគីទាំងអស់ ត្រូវលើកទឹកចិត្តដល់ការចូលរួមពីសហគមន៍ជំនួញនានា និងពីភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល ដើម្បី ទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីវេទិកាពាណិជ្ជកម្មអេឡិចត្រូនិច (e-commerce) ដើម្បីបង្កើនទំនាក់ ទំនងពាណិជ្ជកម្ម និង វិនិយោគនៅក្នុងបណ្តាភាគីទាំងអស់។
៤. បណ្តាភាគី ត្រូវជំរុញសហប្រតិបត្តិការកសាងសមត្ថភាពតាមរយៈការគាំទ្រកម្មវិធីសិក្ខាសាលា និង បណ្តុះបណ្តាលស្តីពីពាណិជ្ជកម្មអេឡិចត្រូនិច (e-commerce) ដើម្បីបង្កើនសមត្ថភាពសហគ្រាស មីក្រូ ខ្នាតតូច និងមធ្យម ដើម្បីពង្រីកចូលទៅក្នុងទីផ្សារក្នុងតំបន់ និងអន្តរជាតិ។

មាត្រា ៧ (៤)

ធនធានសម្រាប់សកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស

១. ជាមួយនឹងគោលបំណងក្នុងការធ្វើប្រតិបត្តិការដំណាក់កាលនេះ សកម្មភាពអាចមានទម្រង់ជាសហប្រតិបត្តិការ សេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស ដែលរួមមានសិក្ខាសាលា ការបណ្តុះបណ្តាល គោលនយោបាយសន្ទនា សិក្សា ព្រមទាំងសកម្មភាពផ្សេងៗទៀតដែលបានឯកភាពពីបណ្តាភាគី។
២. បណ្តាភាគីត្រូវយល់ព្រមផ្តល់ប្រភពហិរញ្ញវត្ថុ សម្រាប់សកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស នានា នៅក្រោមតំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន-ចិន ពីធនធានអាស៊ាន-ចិនដែលមានស្រាប់ ឬពីធនធាន ផ្សេងទៀតដែលអាចរកបាននាពេលអនាគត ។

៣. បណ្តាកាតី បានយល់ព្រមបង្កើនសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស ក្រោមតំបន់ ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន-ចិន ដោយពន្លឿននីតិវិធីការវាយតម្លៃ និងអនុម័ត អភិវឌ្ឍការណែនាំដ៏ ច្បាស់លាស់ និងសម្រួលការស៊ើបសួរលើគម្រោងសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស ក្នុងបំណង ជួយឱ្យអ្នកស្នើសុំគម្រោង ដើម្បីទទួលបានប្រើប្រាស់ប្រភពធនធានដែលបានអោយកាន់តែមានភាពប្រសើរឡើង។

មាត្រា ៧ (៥)

ការអនុវត្តនៃសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស

១. សកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេសត្រូវមានការចូលរួមពីភាគីចិន និងប្រទេស សមាជិកអាស៊ានពីរយ៉ាងតិច ដែលបានបញ្ជាក់ថា សកម្មភាពទាំងនោះមានលក្ខណៈតំបន់ និងមាន ផលប្រយោជន៍ដល់បណ្តាប្រទេសជាសមាជិកអាស៊ាន និងចិន។
២. បណ្តាកាតីត្រូវអនុវត្តសកម្មភាពសហប្រតិបត្តិការសេដ្ឋកិច្ច និងបច្ចេកទេស តាមពេលវេលាដែលបាន ឯកភាពគ្នាទៅវិញទៅមក។

មាត្រា ៧ (៦)

ការដោះស្រាយវិវាទ

១. កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីយន្តការដោះស្រាយវិវាទនៃកិច្ចព្រមព្រៀងក្របខ័ណ្ឌ នឹងមិនត្រូវយកមកអនុវត្ត សម្រាប់ជំពូកនេះទេ។
២. រាល់វិវាទទាំងឡាយណាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការបកស្រាយ ការប្រតិបត្តិ ឬការអនុវត្ត នៃជំពូកនេះ នឹង ត្រូវដោះស្រាយដោយការអធ្យាស្រ័យល្អដោយបណ្តាកាតីទាំងអស់។

ជំពូកទី ៥

កម្មវិធីការចរចាបន្ទាប់

១. ស្របជាមួយនឹងមាត្រា១៧ នៃកិច្ចព្រមព្រៀងទំនិញ បណ្តាកាតីនឹងចូលរួមការចរចានានា ដើម្បីធ្វើសេរី- ភាវូបនីយកម្មពាណិជ្ជកម្មទំនិញបន្ថែមទៀត ផ្អែកលើកាលបរិច្ឆេទមួយ ដែលត្រូវឯកភាពគ្នាទៅវិញទៅ មកដោយបណ្តាកាតី។ បណ្តាកាតី ត្រូវអនុវត្តដើម្បីបញ្ចប់ការចរចានេះក្នុងរយៈពេលពីរ(២)ឆ្នាំ ចាប់ពី ថ្ងៃចាប់ផ្តើមការចរចា។

២. បណ្តាភាគី នឹងចូលរួមចរចាស្តីពីវិធានផលិតផលជាក់លាក់ (PSRs) ក្នុងគោលបំណងសម្រេច ឱ្យបានលទ្ធផលជាទីពេញចិត្តទៅវិញទៅមក ដែលនឹងធ្វើឱ្យមានភាពប្រសើរឡើងដល់ការប្រើប្រាស់តំបន់ពាណិជ្ជកម្មសេរីអាស៊ាន-ចិន នៅក្នុងរយៈពេលមួយ(១)ឆ្នាំ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃពិធីសារនេះ។
៣. បណ្តាភាគី ត្រូវបញ្ចប់ការពិភាក្សាទាំងឡាយពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើសេរីភាវូបនីយកម្ម និងការការពារវិនិយោគក្នុងរយៈពេលបី(៣)ឆ្នាំ ចាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃការចូលជាធរមាននៃពិធីសារ លើកលែងតែបណ្តាភាគីទាំងអស់យល់ព្រមផ្សេងពីនេះ។

ជំពូក ៦

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១

វិសោធនកម្ម

ពិធីសារនេះ អាចនឹងត្រូវបានធ្វើវិសោធនកម្មដោយមានការព្រមព្រៀងពីបណ្តាភាគីទាំងអស់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ហើយការធ្វើវិសោធនកម្មនេះនឹងចូលជាធរមានតាមកាលបរិច្ឆេទនោះ ឬ កាលបរិច្ឆេទដែលអាចត្រូវបានព្រមព្រៀងគ្នារវាងបណ្តាភាគីទាំងអស់។

មាត្រា ២

ការតម្កល់ទុក

សម្រាប់រដ្ឋសមាជិកអាស៊ាន ពិធីសារនេះ នឹងត្រូវដាក់តម្កល់ទុកជាមួយអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន ដែលត្រូវមានភារកិច្ចផ្តល់ជូនភ្លាមៗនូវឯកសារច្បាប់ចម្លងដែលបានបញ្ជាក់ត្រឹមត្រូវដល់រដ្ឋសមាជិកអាស៊ាននីមួយៗ។

មាត្រា ៣

ការចូលជាធរមាន

១. ភាគីនីមួយៗ ចាំបាច់ត្រូវជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន អំពីការបញ្ចប់នីតិវិធីក្នុងស្រុករបស់

ខ្លួន^២សម្រាប់ការចូលជាធរមាននៃពិធីសារនេះជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។ ពិធីសារនេះ នឹងត្រូវចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ បន្ទាប់ពីប្រទេសចិន និងប្រទេសសមាជិកអាស៊ានយ៉ាងហោចណាស់ចំនួនមួយ (១) បានជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការអាស៊ានអំពីការបញ្ចប់នីតិវិធីផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួនជាលាយលក្ខណ៍អក្សររួចហើយ។

២. ប្រសិនបើពិធីសារនេះ មិនទាន់បានចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៦ វានឹងត្រូវចូលជាធរមានហុកសិប (៦០) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទដែលប្រទេសចិន និងប្រទេសសមាជិកអាស៊ានយ៉ាងហោចណាស់មួយ (១) បានជូនដំណឹងទៅអគ្គលេខាធិការអាស៊ានអំពីការបញ្ចប់នីតិវិធីផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួនជាលាយលក្ខណ៍អក្សររួចហើយ។
៣. បន្ទាប់ពីការចូលជាធរមាននៃពិធីសារនេះដោយអនុលោមទៅតាមកថាខណ្ឌទី១ ឬទី២ ពិធីសារនេះ នឹងត្រូវចូលជាធរមានសម្រាប់ភាគីដែលនៅសេសសល់រយៈពេលហុកសិប(៦០) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីកាលបរិច្ឆេទនៃសេចក្តីជូនដំណឹងរបស់ខ្លួនទៅអគ្គលេខាធិការអាស៊ាន អំពីការបញ្ចប់នីតិវិធីផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួនជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

ជាសក្ខីភាព ហត្ថលេខាខាងក្រោម ដោយមានសិទ្ធិប្រទាន ផ្តល់ដោយរដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋសមាជិករៀងៗខ្លួន បានចុះហត្ថលេខាលើពិធីសារនេះ។

ធ្វើនៅទីក្រុងកូឡាឡាំពួរ ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី នាថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៥, ក្នុងច្បាប់ចម្លងជាភាសាអង់គ្លេស។

សម្រាប់ប្រទេសប្រុយណេដាស្រាវ៉ូម

សម្រាប់សាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតចិន

LIM JOCK SENG

GAO HUCHENG

រដ្ឋមន្ត្រីទី២ ក្រសួងការបរទេស និងពាណិជ្ជកម្ម

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

SUN CHANTHOL

ទេសរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សម្រាប់រដ្ឋាភិបាលសាធារណរដ្ឋឥណ្ឌូនេស៊ី

THOMAS TRIKASHIH LEMBONG

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

២ សម្រាប់ជាការបញ្ជាក់: ពាក្យ“នីតិវិធីផ្ទៃក្នុង” រួមមាន សច្ចាប័ន ការទទួលយក ការឯកភាពយល់ព្រមរបស់បណ្តាភាគីដោយអនុលោមទៅតាមច្បាប់ និងបទប្បញ្ញត្តិក្នុងស្រុករៀងៗខ្លួន

សម្រាប់សាធារណរដ្ឋប្រជាប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ

KHEMMANI PHOLSENA

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងពាណិជ្ជកម្ម

សម្រាប់ប្រទេសម៉ាឡេស៊ី

MUSTAPA MOHAMED

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិ និង ឧស្សាហកម្ម

សម្រាប់សាធារណរដ្ឋសហភាពមីយ៉ាន់ម៉ា

KAN ZAW

រដ្ឋមន្ត្រីសហកាប ក្រសួង ផែនការជាតិ និងអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច

សម្រាប់សាធារណរដ្ឋហ្វីលីពីន

GREGORY L. DOMINGO

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម និងពាណិជ្ជកម្ម

សម្រាប់សាធារណរដ្ឋសិង្ហបុរី

VIVIAN BALAKRISHNAN

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស

សម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្រថៃ

APIRADI TANTRAPORN

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

សម្រាប់សាធារណរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម

APIRADI TANTRAPORN

រដ្ឋមន្ត្រីឧស្សាហកម្ម និងពាណិជ្ជកម្ម

ASSOCIATION
OF SOUTHEAST
ASIAN NATIONS

CERTIFYING STATEMENT

**Protocol to Amend the Framework Agreement on Comprehensive
Economic Co-operation and Certain Agreements thereunder
between the Association of Southeast Asian (ASEAN) and the
People's Republic of China**

I, THE UNDERSIGNED Deputy Secretary-General of ASEAN for Community and Corporate Affairs, hereby certify that the attached text is a **true and complete copy** of the Protocol to Amend the Framework Agreement on Comprehensive Economic Co-operation and Certain Agreements thereunder between the Association of Southeast Asian (ASEAN) and the People's Republic of China, signed on 21 November 2015 in Kuala Lumpur, Malaysia, the original of which has been deposited with the Secretary-General of ASEAN.

Jakarta, 16 December 2015

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'AKP Mochtan', written over a horizontal line.

AKP Mochtan
Deputy Secretary-General of ASEAN
Community and Corporate Affairs
Department
The ASEAN Secretariat

The ASEAN Secretariat
70 A Jl. Sisingamangaraja
Jakarta 12110
Indonesia

Phone: (62-21) 726 2991
(62-21) 724 3372
Fax: (62-21) 739 8234
(62-21) 724 3504

asean@secretariat.org
www.asean.org

**Protocol to Amend the Framework Agreement on
Comprehensive Economic Co-operation and Certain
Agreements thereunder between the Association of
Southeast Asian Nations (ASEAN) and the People's
Republic of China**

The Governments of Brunei Darussalam, the Kingdom of Cambodia, the Republic of Indonesia, the Lao People's Democratic Republic, Malaysia, the Republic of the Union of Myanmar, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore, the Kingdom of Thailand and the Socialist Republic of Viet Nam, Member States of the Association of Southeast Asian Nations (hereinafter referred to collectively as "ASEAN Member States", or individually as "ASEAN Member State"), and the People's Republic of China (hereinafter referred to as "China"), hereinafter referred to collectively as "Parties" or individually as "Party";

RECALLING the Framework Agreement on Comprehensive Economic Co-operation between the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) and the People's Republic of China (hereinafter referred to as the "Framework Agreement") signed on 4 November 2002 in Phnom Penh, Cambodia;

RECALLING the Agreement on Trade in Goods of the Framework Agreement (hereinafter referred to as the "TIG Agreement") signed on 29 November 2004 in Vientiane, Lao PDR;

RECALLING the Agreement on Trade in Services of the Framework Agreement (hereinafter referred to as the "TIS

Agreement") signed on 14 January 2007 in Cebu, Philippines;

RECALLING the Agreement on Investment of the Framework Agreement (hereinafter referred to as the "Investment Agreement") signed on 15 August 2009 in Bangkok, Thailand;

RECALLING the Joint Statement of the 16th ASEAN-China Summit held on 9 October 2013, taking note of the positive role that the ASEAN-China Free Trade Area (ACFTA) has played in promoting economic and trade relations and welcoming the initiative for the upgrading of the ACFTA by, among others, improving market conditions and trade balance among the Parties as well as expanding the scope and coverage of the Framework Agreement;

DESIRING to improve the ACFTA to better respond to the evolving global economic architecture through reaffirmation of the commitment, and to deepen economic linkages between ASEAN and China through the progressive liberalisation of trade in goods and trade in services, more trade-facilitative rules of origin, better customs procedures and trade facilitation measures, improved investment liberalisation, protection, promotion, and facilitation, enhanced economic and technical cooperation; and

CONFIDENT that an upgrade of the ACFTA would contribute to increasing the depth and expanding the scope of cooperation, and promoting trade, services and investment among the Parties.

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

CHAPTER 1 AMENDMENT TO THE TIG AGREEMENT

SECTION A: RULES OF ORIGIN

ANNEX 3 on the Rules of Origin (ROO) of the TIG Agreement shall be substituted by ANNEX 1 of this Protocol.

SECTION B: CUSTOMS PROCEDURES AND TRADE FACILITATION

This Section on the Customs Procedures and Trade Facilitation (CPTF) shall be incorporated into the TIG Agreement:

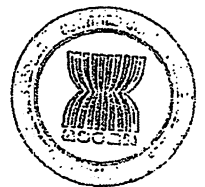
Article 1 Objectives

The objectives of this Section are to:

- (a) ensure predictability, consistency and transparency in the application of customs law of the Parties;
- (b) promote efficient, economical administration of customs procedures, and the expeditious clearance of goods;
- (c) simplify and harmonise customs procedures to the extent possible; and
- (d) promote co-operation among the customs administrations of the Parties.

Article 2 Scope

This Section applies, in accordance with the Parties' respective domestic laws and regulations, to customs procedures applied to goods traded and the movement of means of transport among the Parties.

Article 3 Definitions

For the purposes of this Section:

customs administration means:

- (a) in relation to China, the General Administration of Customs of the People's Republic of China; and
- (b) in relation to ASEAN, the customs administration of each ASEAN Member State and/or competent authorities¹ that are responsible under the law of a Party for the administration of customs law.

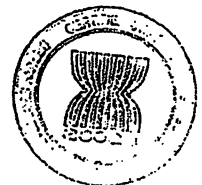
customs law means the statutory and regulatory provisions relating to the importation, exportation, movement or storage of goods, the administration and enforcement of which are specifically charged to the customs administrations, and any regulations made by the customs administrations under their statutory powers;

customs procedures means the treatment applied by the customs administration of a Party to goods and the means of transport, which are subject to that Party's customs law;

Customs Valuation Agreement means the Agreement on Implementation of Article VII of the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) 1994, contained in Annex 1A to the WTO Agreement; and

means of transport means various types of vessels, vehicles, aircraft and pack-animals which enter or leave the territory of a Party carrying persons, goods or articles, where applicable under each Party's domestic laws and regulations.

¹ The list of competent authorities and any future changes should be conveyed to all the Parties in a timely manner.

Article 4 Facilitation

1. Each Party shall ensure that its customs procedures and practices are predictable, consistent, transparent and trade-facilitating, including through the expeditious clearance of goods.
2. Customs procedures of each Party shall, where possible and to the extent permitted by its respective customs law, conform with the trade-related instruments and recommended practices of the World Customs Organisation to which that Party is a contracting Party.
3. The customs administration of each Party shall review its customs procedures to facilitate trade.
4. Customs control shall be limited to that which is necessary to ensure compliance with customs law of the respective Parties.

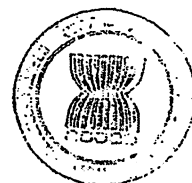
Article 5 Customs Co-operation

To the extent permitted by its domestic laws and regulations, the customs administration of each Party may, as deemed appropriate, cooperate with the customs administration of each other, in relation to:

- (a) the implementation and operation of this Section;
- (b) such other issues as the Parties mutually determine.

Article 6 Use of Automated Systems

1. The customs administration of each Party, where applicable, shall endeavour to have its own system that

supports electronic customs transactions.

2. In implementing initiatives, the customs administration of each Party, taking into consideration the available infrastructure and capabilities of each Party, shall take into account the relevant standards and best practices recommended by the World Customs Organisation.

Article 7 Customs Valuation

The Parties shall apply Article VII of GATT 1994 and the Customs Valuation Agreement to goods traded among them.

Article 8 Tariff Classification

The Parties shall apply the International Convention on the Harmonised Commodity Description and Coding System to goods traded among them.

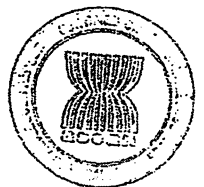
Article 9 Risk Management

1. The Parties shall use risk management to determine control measures with a view to facilitating legitimate trade, and expediting customs clearance and release of goods.

2. In applying a risk management approach to customs control, the customs administration of each Party shall regularly review the performance, effectiveness and efficiency of its systems.

Article 10 Advance Rulings

1. Each Party, through its customs administration, to the extent permitted by its domestic laws and regulations, on the application of a person described in Paragraph 3(a), shall

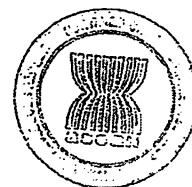
provide in writing, advance rulings in respect of tariff classification and origin of goods.

2. In addition to Paragraph 1, the Parties are encouraged to provide advance rulings on the appropriate method or criteria, and the application thereof, to be used for determining the customs value under a particular set of facts.

3. Each Party, in accordance with its domestic laws and regulations, shall adopt or maintain procedures for advance rulings, which shall:

- (a) provide that an importer or an exporter or a producer, authorised by the importing Party, may apply for an advance ruling before the importation of the goods in question;
- (b) require that an applicant for an advance ruling provide a detailed description of the goods and all relevant information needed for the issuance of an advance ruling;
- (c) provide that its customs administration may, at any time during the course of an evaluation of an application for an advance ruling, request that the applicant provide additional information within a specified period;
- (d) provide that any advance ruling be based on the facts and circumstances presented by the applicant, and any other relevant information in the possession of the decision-maker; and
- (e) provide that the advance ruling be issued to the applicant expeditiously on receipt of all necessary information.

4. A Party may reject requests for an advance ruling where the additional information requested by it in

accordance with Paragraph 3(c) is not provided within the specified period.

5. Subject to Paragraphs 1 and 6, each Party shall apply an advance ruling to all importations of goods described in that ruling within three (3) years from the date of that ruling or such other period as specified in that Party's respective domestic laws and regulations.

6. A Party may modify or revoke an advance ruling:

- (a) upon determination that the ruling was based on an error of fact or law, or the information provided is false or inaccurate;
- (b) if there is a change in its domestic laws and regulations consistent with this Agreement; or
- (c) if there is a change in a material fact or circumstance on which the ruling is based.

7. Subject to the confidentiality requirements of a Party's domestic laws and regulations, each Party may publish its advance rulings.

8. Where an importer claims that the treatment accorded to an imported good should be governed by an advance ruling, the customs administration may evaluate whether the facts and circumstances of the said importation are consistent with the facts and circumstances upon which a ruling was based.

Article 11 Review and Appeal

1. Each Party shall, in accordance with its domestic laws and regulations, provide that the importer, exporter or any other person affected by its administrative rulings, determinations or decisions, have access to:

- (a) a level of administrative review by its customs administrations independent of the official or office responsible for the administrative rulings, determinations or decisions, under review. The level of administrative review may include any authority supervising the customs administration subject to domestic laws and regulations; or
- (b) judicial review.

2. The decision on review and/or appeal shall be given to the applicant and/or appellant, and subject to the Party's domestic laws and regulations, the reasons for such decision shall be provided in writing.

Article 12

Review of Customs Procedures

The Parties shall, under the mechanism of the ASEAN-China FTA Joint Committee (ACFTA-JC), periodically review the implementation of the Section on CPTF with a view to further simplifying and harmonising customs procedures to the extent possible and developing mutually beneficial arrangements to facilitate trade among the Parties. A sub-committee on CPTF will be formed and convened as necessary.

Article 13

Publication and Enquiry Points

1. Each Party shall publish on the internet and/or in print form all statutory and regulatory provisions and any customs administrative procedures applied or enforced by its customs administration, except law enforcement procedures and internal operational guidelines.

2. Each Party shall designate one or more enquiry points to deal with enquiries from interested persons concerning customs matters, and shall make available on the internet

and/or in print form, information concerning procedures for making such enquiries.

Article 14 Consultations

1. The customs administrations of the Parties shall encourage consultations with each other on issues related to trade in goods arising from the operation or implementation of this Section.
2. Such consultations shall be conducted through the relevant contact points of the respective customs administrations.
3. Each Party shall provide information on the contact points of its customs administration to the other Parties and promptly notify the other Parties of any amendment thereto.

Article 15 Pre-arrival Documentation

The customs administrations of the Parties shall endeavour to make provision for the lodging and registering or checking of the goods declaration and its supporting documents prior to the arrival of the goods.

Article 16 Authorised Economic Operators

1. The customs administrations of the Parties shall endeavour to establish the programme of Authorised Economic Operators (AEO) to promote informed compliance and efficiency of customs control.
2. The customs administrations of the Parties shall endeavour to work towards mutual recognition of AEO.

Article 17
Repayment, Drawback and Security

1. Decisions on claims for repayment shall be reached and notified in writing to the persons concerned, without undue delay, and repayment of amounts overcharged shall be made as soon as possible after the verification of such claims.
2. Drawback shall be paid as soon as possible after the verification of such claims.
3. Where security has been furnished, it shall be discharged as soon as possible after the customs administration is satisfied that the obligations under which the security was required, have been duly fulfilled.

Article 18
Post Clearance Audit

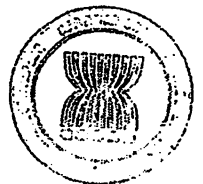
The customs administrations of the Parties shall establish and operate post clearance audit for expeditious customs clearance and enhanced customs control.

Article 19
Temporary Admission

The customs administrations of the Parties shall facilitate the movement of goods under temporary admission to the greatest extent possible, in accordance with domestic laws and regulations of each Party.

Article 20
Confidentiality

1. Nothing in this Section shall be construed to require any Party to furnish or allow access to confidential information, the disclosure of which the Party considers would:

- (a) be contrary to the public interest as determined by its domestic laws and regulations;
- (b) be contrary to any of its domestic laws and regulations, including but not limited to, those protecting personal privacy or the financial affairs and accounts of individual customers of financial institutions;
- (c) impede law enforcement; or
- (d) prejudice legitimate commercial interests, which may include the competitive position of particular enterprises, public or private.

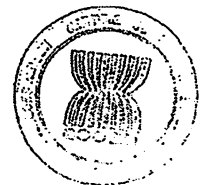
2. Where a Party provides information to another Party in accordance with this Section and designates the information as confidential, the Party receiving the information shall maintain the confidentiality of the information, use it only for the purposes specified by the Party providing the information, and not disclose it without the specific written permission of the Party providing the information.

CHAPTER 2

AMENDMENT TO THE AGREEMENT ON TRADE IN SERVICES

1. Pursuant to paragraph 3 of Article 23 of the TIS Agreement, the third package of specific commitments of each Party, which shall become an integral part of the TIS Agreement, is hereby annexed as ANNEX 2 to this Protocol.

2. ANNEX 2 shall apply to the Parties that have submitted their respective specific commitments to the Secretary-General of ASEAN.

CHAPTER 3

AMENDMENT TO THE INVESTMENT AGREEMENT

Article 1 Promotion of Investment

Article 20 of the Investment Agreement shall be substituted by:

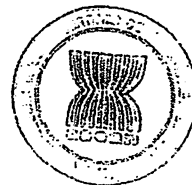
“

1. Each Party shall further cooperate in promoting and increasing investment activities by building upon existing agreements or arrangements already in place for economic cooperation in order to strengthen the economic relationship among the Parties.

2. For the mutual benefit of the Parties, each Party shall encourage and create favourable conditions for investors and their investments.

3. The Parties shall cooperate in promoting and increasing awareness of the Parties as an investment area, through, among others:

- (a) increasing investments among the Parties;
- (b) organising investment promotion activities, including business matching events;
- (c) enhancing industrial complementation and production networks;
- (d) organising and supporting the organisation of various briefings and seminars on investment opportunities and on investment laws, regulations and policies; and
- (e) conducting information exchanges on other issues of mutual concern relating to investment promotion and facilitation.”

Article 2 Facilitation of Investment

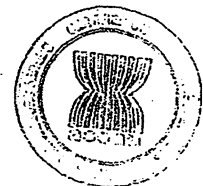
Article 21 of the Investment Agreement shall be substituted by:

“

1. Each Party should endeavour to further create stable, favourable and transparent conditions in order to encourage greater investment by investors of another Party in its territory.

2. Subject to their laws and regulations, the Parties shall cooperate to facilitate investments among the Parties through, among others:

- (a) creating the necessary environment for all forms of investment;
- (b) simplifying procedures for investment applications and approvals;
- (c) promoting dissemination of investment information, including investment laws, rules, regulations, policies and procedures; and
- (d) utilising existing Investment Promotion Agencies or, where necessary, establishing one-stop investment centres or similar mechanisms in the respective host Parties, to provide assistance and advisory services to the business sectors including facilitation of operating licences and permits.”

CHAPTER 4**AMENDMENT OF PROVISIONS RELATING TO
ECONOMIC AND TECHNICAL COOPERATION UNDER
THE FRAMEWORK AGREEMENT**

Articles 2(g), 7 and 8(4) of the Framework Agreement shall be deleted. Article 7 of the Framework Agreement shall read as follows:

“

**Article 7(l)
Basic Principles**

1. The Parties shall undertake economic and technical cooperation activities of mutual benefit to deepen trade and investment among the Parties with a view to promoting economic cooperation pursuant to the Framework Agreement.
2. The Parties shall, subject to the availability of resources and in accordance with their respective domestic laws and regulations, endeavour to facilitate economic and technical cooperation among the Parties. The Parties shall explore ways to expand economic and technical cooperation in areas of mutual interest, including recommendations to enhance existing economic and technical cooperation as well as develop new initiatives.
3. The Parties agree to implement capacity-building programmes and technical assistance, particularly projects that are to address the specific needs and requirements consistent with the priority areas of economic and technical cooperation under the ACFTA. Special consideration shall be provided to Cambodia, Lao PDR, Myanmar and Viet Nam with regard to their participation in these projects and their proposed projects.

Article 7 (II)

Areas of Economic and Technical Cooperation

1. The Parties, on the basis of mutual benefit, shall explore and undertake economic cooperation activities in the following areas:

- (a) Trade-related issues;
- (b) Agriculture, Fishery, Forestry and Forestry Products;
- (c) Information and Communications Technology;
- (d) Human Resource Development;
- (e) Investment;
- (f) Trade in Services;
- (g) Tourism;
- (h) Industrial Cooperation;
- (i) Transport;
- (j) Intellectual Property Rights;
- (k) Small and Medium Enterprises;
- (l) Environment; and
- (m) Other fields related to economic and technical cooperation as may be mutually agreed upon by the Parties.

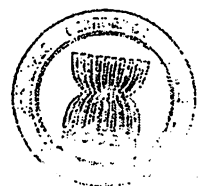
2. The Parties agree to focus on the economic and technical cooperation to support other Working Groups under the ACFTA-JC for better utilisation of the Framework Agreement and agreements thereunder.

Article 7 (III)

Cross-border Electronic Commerce (E-commerce)

1. The Parties recognise the economic growth and opportunity that e-commerce provides and the importance of promoting its use and development.

2. The Parties agree to share information, expertise and conduct dialogue on issues related to e-commerce, including laws and regulations, rules and standards, and best practices with a view to creating a favourable environment

for e-commerce development.

3. The Parties shall encourage participation from business communities and facilitation from government agencies to take advantage of e-commerce platforms to enhance trade and investment relations among the Parties.

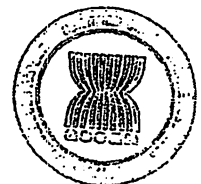
4. The Parties shall encourage capacity-building cooperation by supporting workshops and training programmes on e-commerce to enhance the capability of Micro, Small and Medium Enterprises (MSMEs) to expand into regional and international markets.

Article 7 (IV) **Resources for Economic and Technical** **Cooperation Activities**

1. With the aim of operationalising this Chapter, activities could be in the form of economic and technical cooperation, including seminars, trainings, policy dialogues, studies as well as other activities agreed upon by the Parties.

2. The Parties agree to source the funding for economic and technical cooperation activities under ACFTA from existing appropriate ASEAN-China resources, or other resources available in the future.

3. The Parties agree to enhance economic and technical cooperation activities under ACFTA by expediting the appraisal and approval process, developing clear guidelines and facilitating enquiries on economic and technical cooperation projects with a view to helping prospective project proponents to better utilise the available resources.

Article 7 (V)
Implementation of Economic and Technical Cooperation
Activities

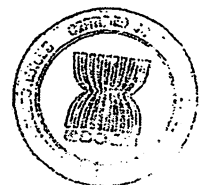
1. Economic and technical cooperation activities shall involve China and at least two (2) ASEAN Member States, provided that those activities are regional in nature and of benefit to ASEAN Member States and China.
2. The Parties shall undertake economic and technical cooperation activities at a mutually agreed time.

Article 7 (VI)
Settlement of Dispute

1. The Agreement on Dispute Settlement Mechanism of the Framework Agreement shall not apply to this Chapter.
2. Any dispute concerning the interpretation, implementation or application of this Chapter shall be settled amicably by the Parties.

CHAPTER 5
FUTURE WORK PROGRAMME

1. Consistent with Article 17 of the TIG Agreement, the Parties shall enter into negotiations, to further liberalise trade in goods on a date to be mutually agreed upon by the Parties. The Parties shall undertake to finalise the negotiations within two (2) years from the date of commencement of the negotiations.
2. The Parties shall enter into negotiations on Product Specific Rules (PSRs) with a view to reaching a mutually satisfactory outcome that improves utilisation of ACFTA within one (1) year from the date of entry into force of this Protocol.

3. The Parties shall conclude the discussions with respect to investment liberalisation and protection within three (3) years from the date of entry into force of this Protocol, unless the Parties agree otherwise.

CHAPTER 6 FINAL PROVISIONS

Article 1 Amendment

This Protocol may be amended by agreement in writing by the Parties and such amendment shall come into force on such date or dates as may be agreed among the Parties.

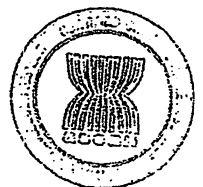
Article 2 Depositary

For the ASEAN Member States, this Protocol shall be deposited with the Secretary-General of ASEAN, who shall promptly furnish a certified copy thereof to each ASEAN Member State.

Article 3 Entry Into Force

1. Each Party shall notify the Secretary-General of ASEAN of the completion of its internal procedures² necessary for entry into force of this Protocol in writing. This Protocol shall enter into force on 1 May 2016, provided that China and at least one (1) ASEAN Member State have notified the Secretary-General of ASEAN of the completion of their internal procedures in writing.

² For clarity, the term "internal procedures" may include ratification, acceptance or approval by the Parties in accordance with their respective domestic laws and regulations.

2. If this Protocol does not enter into force on 1 May 2016, it shall enter into force sixty (60) days after the date by which China and at least one (1) ASEAN Member State have notified the Secretary-General of ASEAN of the completion of their internal procedures in writing.

3. After the entry into force of this Protocol pursuant to Paragraph 1 or 2, this Protocol shall enter into force for any remaining Party sixty (60) days after the date of its notification to the Secretary-General of ASEAN of the completion of its internal procedures in writing.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned being duly authorised by their respective Governments, have signed this Protocol.

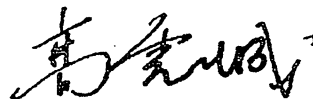
DONE at Kuala Lumpur, Malaysia, this Twenty First day of November in the Year Two Thousand and Fifteen, in duplicate copies in the English language.³

For Brunei Darussalam:

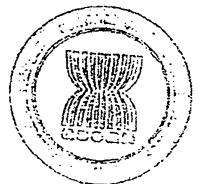
LIM JOCK SENG
Minister at Prime Minister's
Office and Minister of Foreign
Affairs and Trade II

For the People's Republic
of China

GAO HUCHENG
Minister of Commerce

³ For the Parties that sign this Protocol after 21 November 2015, the date of signing of the Protocol for that Party shall be the date on which the Protocol is signed by that Party.

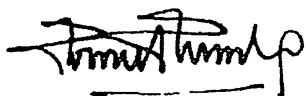
For the Kingdom of Cambodia:

SUN CHANTHOL

Senior Minister and Minister of
Commerce

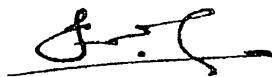
For the Republic of Indonesia:

THOMAS TRIKASIH LEMBONG

Minister of Trade

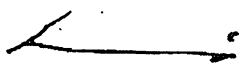
For the Lao People's Democratic Republic:

KHEMMANI PHOLSENA

Minister of Industry and Commerce

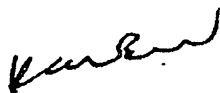
For Malaysia:

MUSTAPA MOHAMED

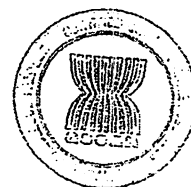
Minister of International Trade and
Industry

For the Republic of the Union of Myanmar:

KAN ZAW

Union Minister for National Planning and
Economic Development

For the Republic of the Philippines:

GREGORY L. DOMINGO
Secretary of Trade and Industry

For the Republic of Singapore:

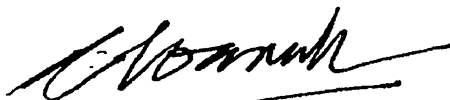
VIVIAN BALAKRISHNAN
Minister for Foreign Affairs

For the Kingdom of Thailand:

APIRADI TANTRAPORN
Minister of Commerce

For the Socialist Republic of Viet Nam:

VU HUY HOANG
Minister of Industry and Trade

